

Tønede Hartkorn og for Jyllands Vedkommende 10 700 Kr. De af os i det frie Marked opkøbte Jorder er købt til en Pris, der ligger omkring 5 000 Kr. pr. Tønede Hartkorn under den Pris, der er givet for den samme Jord til det samme Formaal efter den anden Lov. Jeg nævner dette, fordi atter her viser der sig en uhyre stor Forskel. Den af os indkøbte Jord, der er anvendt til Udstykning, har været af den Kvalitet, at vi har anvendt 6,6 ha gennemsnitlig pr. Brug med et Hartkorn af 1,1 Tønede, atter her dobbelt saa gode Brug som de, der er oprettet efter den gamle Jordlov.

Disse Tal, synes det mig, ikke alene begrunder den Betænkelighed, som vi fra vor Side udtalte ved Gennemførelsen af den Lovgivning, den højtærede Landbrugsministers har bragt frem i de sidste 3 Aar, men maa ogsaa for alle dem, som interesserer sig for Landbolovgivning paa dette Omraade, være et Varsko imod at fortsætte en saadan Lovgivning. Jeg drister mig ikke til at tro, at disse Oplysninger vil omstemme den højtærede Landbrugsminister og formaa ham til at benytte Sommeren til at udarbejde et Lovforslag, som ændrer Princippet i Loven af 22. Juni 1917. Men jeg tror alligevel, at havde de Oplysninger, jeg her har fremført, foreligget, da vi sidst behandlede et Lovforslag angaaende denne Sag, var denne Lov neppe blevet gennemført i dette Ting. Jeg tror ikke, det havde været muligt at føre denne Lov igennem, hvis man havde haft fuldgyldige og rigtige Oplysninger om, hvad man naaede ved at bevilge Midler til Fremme af Udstykning efter dette Princip. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke i Sommer vil tage under Overvejelse at ændre Administrationen af Loven af 22. Juli 1917 eller Tillægsloven af 6. Maj 1921, saaledes at de Bevillinger, man har givet til Oprettelse af Husmandsbrug, ikke direkte gaar i Jordsælgerens Lommer, medens man giver Husmændene den ringeste Jord, vi har i Danmark, til den højeste Pris, der overhovedet kan betales eller bliver betalt noget Sted, at han vil prøve paa at faa en Omorganisation gennemført, saaledes at Lovgivningsmagten dog har Sikkerhed imod, at den Slags gentages, som disse statistiske Efterretninger giver Udtryk for. Selv om man ganske bortser fra den Jordværdiansættelse, der er ansat paa den offentlige Jord, kan man dog tage den Vurdering til Indtægt, som man gennem Indkøb af Jord fra Statens Side har faaet, og de Resultater, man derved har naaet. Jeg henstiller kun til det

høje Tings Overvejelse, hvad det vilde betyde, hvis samtlige Statshusmænd, der har købt Jord i 1921 og 1922 og faaet store Statslaan efter Loven af 6. Maj 1921, havde faaet deres Jordlodder til 5 000 Kr. pr. Tønede Hartkorn under den Pris, de har maattet betale.

Der er ganske sikkert den store Vanskelighed ved Administrationen efter den nævnte Lov, at for mange Laantageres Vedkommende gaar der alt for lang Tid, inden de faar de af Staten bevilgede Laan. Den Tid, der gaar med at faa Adkomstdokumenterne ordnet, Laanene anvist og udbetalt, medfører undertiden Rente- og Værditab, som rammer den enkelte Laantager overordentlig haardt. Jeg har gentagende, til Trods for at det ikke henhører under den Administration, jeg har med at gøre, faaet Klager fra Laantagerne over, at der gaar halve Aar, og i et Tilfælde, jeg har faaet meddelt for nylig, halvandet Aar, efter at Laanet var bevilget, inden Udbetalingen. Hvad Tab der paaføres de paagældende i Form af Renter og Diskonto, andrager saa store Sommer, at hele deres opsparede Kapital gaar tabt, inden de faar Laanet udbetalt af Staten.

Alle disse Ting synes mig at pege henimod, at man maa træffe en Ordning, der medfører et rimeligere Resultat af den Lovgivning, vi her er inde paa. Den nuværende Lov af 7. August 1922 gælder for det kommende Finansaar tillige, og hvis ingen Ændring gennemføres, kører vi altsaa videre næste Finansaar og med Statsbevillinger i det Omfang, Loven hjemler, 12 Mill. Kr. om Aaret. Hvis den højtærede Landbrugsminister ikke vil ændre sin Jordlovgivning paa Grundlag af indkomne Erfaringer, henstiller jeg, at han i alt Fald omorganiserer Administrationen af denne Lov saaledes, at Virkningerne i det kommende Finansaar bliver gunstigere for dem, der kommer ind under Loven. Jeg tror, at de Resultater, som nu foreligger, og som sikkert vil blive bekræftet ved indhentede Oplysninger Aar efter Aar, vil give de Skeptikere Ret, der gik imod denne Jordlovgivning ud fra den Anskuelse, at Princippet ikke duer og giver Resultater, som ligger ved Siden af det, Rigsdagen har tilstræbt.

Jeg henstiller altsaa til Ministeren, at han omorganiserer Administrationen for derved at bøde paa de Ulykker, der er konstateret som Følge af den paagældende Lov, eller prøver paa til den næste Samling at gennemføre saadanne Ændringer i denne Lovgivning, at de mange Millioner, Staten bevilger til et Formaal, som fra alle Sider